Image not found or type unknown

Informacja prawna nt. zasad informowania o udzielaniu świadczeń zdrowotnych oraz zakazu reklamy takiej działalności

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 217 t.j. z późn. zm.) podmiot wykonujący działalność leczniczą może podawać do wiadomości publicznej informacje o zakresie i rodzajach udzielanych świadczeń zdrowotnych. Treść i forma tych informacji nie mogą mieć cech reklamy. Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o działalności leczniczej podmiotem wykonującym działalność leczniczą jest również lekarz wykonujący zawód w ramach działalności leczniczej jako praktykę zawodową. Z powyższego wynika zatem, iż zakaz reklamy przewidziany w art. 14 ustawy odnosi się także do lekarza, lekarza dentysty prowadzącego praktykę lekarską.

Ustawa o działalności leczniczej nie definiuje pojęcia reklamy, dlatego w ustaleniu jego treści należy sięgnąć do powszechnie przypisywanego mu znaczenia - reklamą jest informowanie ludzi o świadczeniach i usługach, podkreślanie ich zalet tak, aby ludzie chcieli za nie zapłacić. Tak rozumiane działania lekarzy, lekarzy dentystów są zatem niedozwolone.

Zgodnie z uchwałą Nr 29/11/VI Naczelnej Rady Lekarskiej z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad podawania do publicznej wiadomości informacji o udzielaniu przez lekarzy i lekarzy dentystów świadczeń zdrowotnych lekarz lub lekarz dentysta prowadzący praktykę zawodową może informować o udzielaniu świadczeń zdrowotnych m.in. poprzez zamieszczenie informacji na stronach internetowych. Lekarz lub lekarz dentysta wykonujący praktykę zawodową może podawać do publicznej wiadomości informację o udzielaniu świadczeń zdrowotnych na zasadach określonych w tej uchwale. Informacja, o której mowa wyżej, podawana przez lekarza lub lekarza dentystę prowadzącego praktykę zawodową powinna zawierać następujące dane: tytuł zawodowy, imię i nazwisko, miejsce, dni i godziny przyjęć. Dodatkowo informacja taka może obejmować:

1) rodzaj wykonywanej praktyki zawodowej;
2) stopień naukowy;
3) tytuł naukowy;
4) specjalizacje;
5) umiejętności z zakresu węższych dziedzin medycyny lub udzielania określonych świadczeń zdrowotnych;
6) szczególne uprawnienia;
7) numer telefonu;
8) określenie cen i sposobu płatności w przypadku przekazywania tych informacji poprzez zamieszczenia ich na stronie internetowej praktyki zawodowej lub poprzez specjalne telefony informacyjne.

Informacje takie mogą być udostępniane wyłącznie poprzez:

1) nie więcej niż 2 stałe tablice ogłoszeniowe na zewnątrz budynku, w którym prowadzona jest praktyka i dodatkowo nie więcej niż 2 tablice ogłoszeniowe przy drogach dojazdowych do siedziby praktyki;

2) ogłoszenia prasowe w rubrykach dotyczących usług medycznych;
3) informacje zawarte w książkach telefonicznych i informatorach o usługach medycznych w dziale dotyczącym usług lekarskich;
4) zamieszczenie informacji na stronach internetowych;
5) specjalne telefony informacyjne.

Informacja taka nie może nosić cech reklamy, a w szczególności zawierać:

1) żadnej formy zachęty ani próby nakłonienia do korzystania ze świadczeń zdrowotnych;
2) informacji o metodach, ich skuteczności i czasie leczenia oraz obietnic i potocznych określeń;
3) określenia cen i sposobu płatności, za wyjątkiem określenia cen i sposobu płatności w przypadku przekazywania tych informacji poprzez zamieszczenia ich na stronie internetowej praktyki zawodowej lub poprzez specjalne telefony informacyjne;
4) informacji o jakości sprzętu medycznego.

Należy także zwrócić uwagę na inne aspekty prawne związane z zasadami informowania o wykonywaniu zawodu lekarza lub lekarza dentysty oraz naruszeniem zakazu reklamy takiej działalności.

· Ograniczenie swobody reklamy i informowania o świadczeniu usług medycznych przewidziane jest również w Kodeksie Etyki Lekarskiej. Przepis art. 63 Kodeksu Etyki Lekarskiej zakazuje lekarzom i lekarzom dentystom reklamowania się oraz wyrażania zgody na użycie swego nazwiska lub wizerunku w celach komercyjnych.

· Reklamując swoje usługi lekarz, lekarz dentysta postępuje zatem niezgodnie z art. 63 Kodeksu Etyki Lekarskiej, przepisem art. 14 ustawy o działalności leczniczej oraz uchwałą Nr 29/11/VI Naczelnej Rady Lekarskiej z dnia 16 grudnia 2011 r. Działanie takie stanowi przewinienie zawodowego i podlega odpowiedzialności zawodowej, na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich.

· Naruszenie zakazu reklamy usług zdrowotnych stanowi również wykroczenie określone w art. 147a § 2 kodeksu wykroczeń i może skutkować nałożeniem kary aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny.

· Dodatkowo w przypadku, gdy reklama usług zdrowotnych prowadzona jest z naruszeniem prawa, dobrych obyczajów lub uchybia godności człowieka może być uznana za czyn nieuczciwej konkurencji i skutkować pociągnięciem do odpowiedzialności przewidzianej w ustawie o nieuczciwej konkurencji tj. karze aresztu lub grzywny.

· Lekarz, lekarz dentysta wykonujący działalność leczniczą w ramach praktyki zawodowej może być poddany kontroli przez organ prowadzący rejestr (właściwą okręgową radę lekarską), zgodnie z art. 111 ustawy o działalności leczniczej. Na podstawie ustaleń zawartych w protokole organ prowadzący rejestr wydaje zalecenia pokontrolne mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości (np. złamanie zakazu reklamy) i określa termin ich wykonania, a w przypadku niezastosowania się do nich wykreśla podmiot wykonujący działalność leczniczą z rejestru.

Wojciech Idaszak
radca prawny
Naczelna Izba Lekarska